

[Fogh Rasmussen]

praktisk samarbejde, er parat til at indgå de nødvendige kompromiser for at finde politiske løsninger. Jeg tror, jeg kan sige, at Venstre har deltaget i i hvert fald alle de politiske forlig, der har fundet sted de sidste 10 år, og før den tid også i de fleste af de store politiske forlig, der er lavet her i Folketinget. Det er den anden del af Venstres tradition, Venstres stil, at samtidig med de klare holdninger er vi parat til at gøre det daglige arbejde for at nå kompromiserne. Og vi har faktisk den opfattelse, at parter, der udtrykker meget klart, hvad der er deres udgangspunkter, egentlig også har nemmere ved at indgå holdbare kompromiser, end parter, hvor det er lidt uklart, hvor de egentlig kommer fra. Så vi ser ikke noget modsætningsforhold imellem det at udtrykke sig klart og skarpt og så det at kunne indgå holdbare politiske kompromiser.

Så vi siger tak for indbydelsen til samarbejde og må jo også minde regeringen om, at den er bundet af forlig på stort set alle områder, så den er jo også nødt til at indkalde såvel Venstre som Det Konservative Folkeparti til forhandlinger.

Min næste bemærkning skal dreje sig om den situation, der har udspillet sig uden for dette hus i dag. Mens vi har haft denne forhandling i Folketinget, har der været en del uro på valutamarkedet. Jeg vil gerne her udtrykke min anerkendelse af den hurtige reaktion, som Nationalbanken iværksatte fra morgenstunden i forståelse med regeringen. Vi mener, det var det rigtige: at reagere prompte og på den måde vise valutamarkedet, at det er alvorligt ment, når vi siger, at vi vil holde kronkursen fast. At den tyske rente så i løbet af i dag er blevet sænket, kan vi glæde os over og så håbe, at det vil give den afspænding på det europæiske valutamarked, som vi har så hårdt brug for.

Det kan ikke stærkt nok understreges, hvor stort et behov der er for at holde fast i de sidste 10 års faste kronkurspolitik. Det har faktisk taget 10 år at opbygge udlandets tillid til kronen. Det tager ikke ret lang tid at nedbryde den tillid igen. Hvis vi blot én gang giver efter for spekulanternes pres, vil tilliden lide et varigt knæk, og prisen vil være en varig forhøjelse af den danske rente.

Derfor kan jeg heller ikke stærkt nok advare imod de toner, der har lydt fra visse kredse,

herunder kredse, der står statsministerens parti nær, toner i retning af, at man måske burde se lidt mere fleksibelt på kronkurspolitikken. Jeg vil faktisk bede statsministeren om at nedkæmpe det. Det er farligt, at der i kredse nær regeringen trives den slags tanker, for det kan være med til fejlagtigt at danne det indtryk i omverdenen, at der er vaklen i regeringens politik, og det håber jeg bestemt ikke der er.

Jeg var meget, meget glad for i går at læse et indlæg af økonomiministeren i Berlingske Tidende, hvor økonomiministeren indleder sin artikel med at skrive følgende: »Der er sket et regeringsskifte. Men der sker *ikke* et skifte i den økonomiske politik.« ». . . vi fortsætter fastkurspolitikken. Og vi fortsætter de øvrige dele af den hidtidige politik, der har givet positive resultater.« Det synes jeg er et godt og stærkt udsagn. Det vil jeg gerne kvittere positivt for. Vi har stor tillid til, at netop økonomiministeren vil holde fast i den linje. Og så har statsministeren jo i øvrigt ret i, at det, vi har mærket på valutamarkedet i dag og i de foregående uger og måneder, er en kraftig understregning af, hvor meget det haster med at få en afklaring af Danmarks forhold til EF.

Min afsluttende bemærkning skal være en kommentar til de to dagsordensforslag, der er fremsat. Som det fremgik af mit første indlæg her i dag, er regeringen dannet på en måde og på en baggrund, som Venstre ikke kan stå bag. Vi havde hellere set en anden regering, men nu er regeringen dannet, og så er det vores opfattelse, at regeringens første møde med Folketinget ikke skal ende i et dagsordensslagsmål.

Faktisk vil vi i opposition gerne prøve at lægge op til, at vi kan have forespørgselsdebatter her i Folketinget, uden at det nødvendigvis skal ende i et dagsordensslagsmål. Vi følte som regeringsparti, at den daværende opposition misbrugte dagsordensinstitutionen i Folketinget, og vi vil gerne prøve at højne oppositionspolitikken ved at kunne have debatter her i folketingsalen, uden at det nødvendigvis skal ende med et dagsordensslagsmål.

Så vil jeg gerne føje til, at når jeg nu ser hr. Holger K. Nielsens dagsorden – ja, jeg vil snarere kalde det en roman – så fristes jeg til at minde om forretningsordenens § 24, hvor der står om motiverede dagsordener, at et sådant forslag skal være kortfattet. Jeg føler faktisk, at der gentagne gange her i Folketinget er begået